

Lille Fluesnapper (*Muscicapa p. parva* (Bechst.)) ynglende i Kongelunden paa Amager.

Af C. F. CHRISTIANSEN og S. E. POULSEN.

Det første Møde med den Lille Fluesnapper fandt Sted den 9. Juni 1941 Kl. 7¹⁰ paa Midtervejen ud for Kongelundskroens Keglebane. Fuglen kom flyvende et Par Meter over Jorden og slog ned ved Indgangen til Krohaven. Flugten foregik i lange, flade Buer og først under Landingen, da Halen var stærkt udbredt, saas tydeligt i hver Side et hvidt Felt, der er Artens sikreste synlige Kendetegn.

Iagttagelsen foregik paa ca. 10 m's Afstand. Medens Fluesnapperen var travlt beskæftiget med at undersøge Jordbunden og pille et eller andet, for det blotte Øje usynligt, op, lykkedes det at komme den nogle Skridt nærmere, uden at skræmme den bort. Da der ikke fandtes nogen Antydning af rødgult paa Strube eller Forhals, var det øjensynligt en ♀, og dens Tilstedeværelse nævnte Dato sandsynliggjorde, at det drejede sig om en Ynglefugl. Den Iver, hvormed Fuglen hoppede frem og tilbage, tydede paa, at det var en rugende Fugl, der for en kort Tid havde forladt Reden for at fouragere — den sidste Slutning viste sig senere at være forkert.

Efter et Par Minutters Forløb startede Fluesnapperen, fløj i ringe Højde tværs over Midtervejen og forsvandt i Under-skoven. Medens Fuglen hoppede rundt paa Jorden, havde dens Skikkelse og Bevægelser en ganske afgjort Lighed med Rødhalsens, men Størrelsesforskellen var, selv paa nogen Afstand tydelig.

Det Omraade, hvori Fluesnapperen forsvandt, var Højskov af Bøg, Ahorn og Eg med tætsluttede Kroner og rigelig Undervækst af Selvsaaning og smaa Graner. Der blev gennem-søgt i den Retning, Fuglen havde taget, men uden Resultat, vel nærmest fordi Litteraturen angiver, at Reden fortrinsvis findes i aabne Træhuller ret højt oppe, og Opmærksomheden derfor var rettet paa eventuelle Træhuller, som tilfældigvis ikke fandtes indenfor Omraadet. Da Tiden ikke tillod nogen

rational Undersøgelse af Vanris og Grenvikler, blev det besluttet at opgive Eftersøgningen for den Dag, men ved Ankomsten til Udgangspunktet kom Fluesnapperen pludselig til Syne ad samme Rute som første Gang og slog ned paa omtrent samme

ERIK JENSEN fot.

Fig. 1. Lokaliteten hvor den Lille Fluesnapper havde sin Rede i Ege-træet til venstre.

Sted. Da det var lykkedes at følge Fuglen et Stykke gennem Underskoven under dens første Forsvinden, blev der taget Opstilling et Stykke inde i Skoven. Kort efter kom Fluesnapperen tilbage, og Observationsstedet var saa heldigt valgt, at det var muligt at følge Fuglen en Snes Meter længere, og se den forsvinde ved Siden af en Eg i en Højde af ca. $1\frac{1}{2}$ m.

Egen stod ud til en smal Sti, og i Vanrisene paa Siden af Stammen sad en ikke færdigbygget Rede. (Fig. 1 og 2.)

Den 12. om Aftenen var Reden færdigbygget, og ♀ blev observeret i dens umiddelbare Nærhed. Den 13. om Morgenen

ERIK JENSEN fot.

Fig. 2. Egestammen i hvis Vanris den Lille Fluesnappers Rede sad. Se Pilene.

gik Fuglen paa Reden, og da den fløj bort ca. et Kvarter efter, havde den lagt det første Æg. Med et Døgns Mellemlum lagdes yderligere 3 Æg, saaledes at det fuldtallige Kuld var færdiglagt den 16. paa hvilken Dato Rugningen begyndte. I det nævnte Tidsrum saas ♀ hyppigt i Redens Nærhed, hvor den færdedes i Underskoven og de nederste Grene. ♂ var meget tilbage-

holdende og blev kun iagttaget i Redens Nærhed en enkelt Gang. Parret iagttoges nogle Gange sammen paa Rabatten langs Vejen ved Kroen under Eftersøgningen af Insekter.

Kun tre Gange blev ♂ hørt synge, ganske kort. Sangen var ret karakteristisk. Den bestod af to Dele: „sit-sit-sit-sit, plyi-plyi-plyi!“ . De første Toner mindede om Skovsangerens, de sidste var nedadgaaende og mindede noget om Rødhalsens.

Den 20. 7. blev et Par af Lille Fluesnapper iagttaget paa en anden Lokalitet i Kongelunden. Dette Omraade bestod af Højskov: Bøg, Birk, Eg og Ask med spredt Undervækst af Gran, Hindbær og Selvsaaning. Bevoksningen var som Naturskov, tæt og uensartet. Kun hist og her naaede Solstraalerne Skovbunden.

Paa denne Lokalitet var der en udmærket Lejlighed til at studere de smaa ejendommelige Fugle, medens de drev deres Jagt efter flyvende Insekter. Oftest sad de i ringe Højde over Jorden paa en udgaaet Gren, hvorfra de som de øvrige Fluesnapper pludselig kastede sig ud efter et Insekt. Af og til saas de staa stille i Luften med svirrende Vinger, medens de snappede Insekter fra Bladene. Efter den førstnævnte Fangstmetode vendte Fuglene som Regel tilbage til Grenen, medens de efter at have holdt sig stille i Luften altid landede paa Jorden. Kun sjældent jagede Fuglene paa Skovbunden og kun i kort Tid.

Fluesnapperne gjorde sig stadig bemærket ved et hyppigt gentaget „psiyp! psiyp!“ og af og til et klirrende „tserrrr! tserrrr!“ . Den første Lyd var ret kraftig og mindede noget om Nattegalens. Den sidste var med rent e og tydelig at skelne fra Gærdesmuttens Snerren, den mindede mere om Halemejsens Klirren.

Fuglene var forbavsende stationære og med Mellemrum søgte de op i Kronen af en Ask, og da det var det eneste Træ, de havde nogen udpræget Forkærlighed for at gaa til Tops i, var det nærliggende at antage, Reden fandtes der. Dagen efter naaede denne Formodning til Grænsen af Vished, og da der i 10 m's Højde fandtes et Hul i en af Grenene, blev Træet besteget. Inden Opstigningen var tilendebragt, fløj 3 Unger ud af Hullet.

De gamle Fugle var meget ængstelige, og da Redehullet

var naaet, fløj de omkring i Sidegrenene kun i en Meters Afstand fra Fredsforstyrren. Under disse særdeles gunstige Iagttagelsesforhold var det let at betragte Fuglene nøje. ♂ havde kun et svagt rødgult Skær paa Strube og Forhals. ♀ havde en lys gullig Farve paa Hagen. Begge var forpjuskede og i stærk Fældning.

Ungerne havde lyse brungule Fjerspidser paa Oversiden og lignede i Farve Unger af Graa eller Broget Fluesnapper.

ERIK JENSEN fot.

Fig. 3. Den Lille Fluesnappers Rede med 4 Æg.

Den Dag, de fløj af Reden, var den korte Hale ensfarvet, men allerede efter faa Dages Forløb var Styrefjerene vokset saa meget, at de hvide Felter var synlige. Endnu den 10. 8. opholdt Fluesnapperne sig paa Ynglelokaliteten. Efter forskellige Iagttagelser, som der ikke her vil blive nærmere oplyst, kan der ikke være Tvivl om, at der i ethvert Tilfælde var to Ynglepar af Lille Fluesnapper i Kongelunden, Sommeren 1941.

Den først fundne Rede var anbragt i ca. $1\frac{1}{2}$ m's Højde. Den var relativt stor og massiv og fæstet til Vanris paa Siden af Stammen, yderligere støttet af en Bøgegren, der sad i Spænd

mod Egen. De ydre Maal var 9×13 cm. Redehullets Diameter 5 cm. Redeskaalen var paafaldende dyb, ca. 4 cm. Redematerialet var grønt Mos blandet med lidt korte og fine Rodtrævler. Langs den øverste Kant fandtes nogle lange Flager af graat (støvfylt) Edderkoppespind. Udforingen bestod af lange Hestehaar og Menneskehaar. Vægt 25 gr.

De fire Æg havde en lys gulhvid Bundfarve. Pletterne var lys gulrøde, tætstillede mod den butte Ende, udflydende og lidet iøjnefaldende. Udseendet iøvrigt som diminutive Rødhalsæg.

Af nedennævnte Talværdier er Maal og Totalvægt af de friske Æg maalt af Mag. scient. B. LØPPENTHIN. Skalvægten er maalt af Konservator A. VINDEBALLE.

Maal	Totalvægt	Skalvægt
$17,1 \times 13,7$ mm	1650 mg	80 mg
$17,3 \times 13,5$ "	1720 "	85 "
$17,0 \times 13,5$ "	1620 "	80 "
$17,2 \times 13,4$ "	1640 "	85 "

Den anden kede var af grønt Mos med et enkelt Hestehaar. Der havde i dette Tilfælde ikke været Tale om nogen, egentlig Rede, blot en Udforing af Træhullet. Ydre Maal 7×11 cm. Redehullet var saa aabent, at det ikke vilde være blevet benyttet af en Mejse. Hullets Dybde var ringe. Redematerialets Overkant naaede ca. 2 cm fra Aabningens Underkant. Redens Højde over Jorden ca. 10 m.